

دعای سمات
همراه ترجمه فارسی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ الْأَعْظَمِ الْأَعَزِّ الْأَجَلِّ الْأَكْرَمِ

خداوندا، از تو مسألت دارم به حق اسم عظیم ترین و ارجمندترین و والاترین و گرامی ترین

[أَسْمَاءَ وَتَجَلِيَّاتٍ] توست

الَّذِي إِذَا دُعِيَ بِهِ عَلَى مَغَالِقِ أَبْوَابِ السَّمَاءِ لِلْفَتْحِ بِالرَّحْمَةِ انْفَتَحَتْ

(آن نام) که چون بر درهای بسته آسمان با آن نام خوانده شوی که گشوده شوند، با رحمت باز می شوند

وَإِذَا دُعِيَ بِهِ عَلَى مَضَائِقِ أَبْوَابِ الْأَرْضِ لِلْفَرَجِ انْفَرَجَتْ

و چون با آن نام بر تنگناها (و درب های بسته) زمین خوانده شوی که فرج حاصل گردد، گشایش می یابند

وَإِذَا دُعِيَ بِهِ عَلَى الْعُسْرِ لِلْيُسْرِ تَيْسَّرَتْ

و چون برای آسان شدن سختی ها، با آن نام تو را بخوانند، سختی ها آسان می شوند

وَإِذَا دُعِيَ بِهِ عَلَى الْأَمْوَاتِ لِلنُّشُورِ انْتَشَرَتْ

و چون بر مردگان با آن نام خوانده شوی که زنده شوند، مردگان زنده گردند

وَإِذَا دُعِيَ بِهِ عَلَى كَشْفِ الْبَاسِ وَالضَّرَّاءِ انْكَشَفَتْ

و چون برای رفع بلاها و مصیبت ها بدان خوانده شوی، مرتفع می گردند

وَبِجَلَالِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ أَكْرَمِ الْوُجُوهِ وَأَعَزِّ الْوُجُوهِ

و [تو را می خوانم] به حق سیما و جلوه گرامی ات (و روی نکویت) که ارجمندترین جلوه هاست

الَّذِي عَنَّتْ لَهُ الْوُجُوهُ

آن سیما (و جلوه ای) که رخسارها در برابرش ذلیل و خاضع گشته اند

وَخَضَعَتْ لَهُ الرِّقَابُ

و گردن ها در برابرش فرود آمده

وَخَشَعَتْ لَهُ الْأَصْوَاتُ

و صداها در پیش رویش خاشع (و خاموش) گشته

وَوَجِلَتْ لَهُ الْقُلُوبُ مِنْ مَخَافَتِكَ

و دل ها در مقابلش از ترس تو هراسان شده است

وَبِقُوَّتِكَ الَّتِي بِهَا تُمَسِّكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِكَ

و [از تو مسألت دارم] به حق نیرویت که با آن آسمان را نگه می داری تا بر زمین نیفتد مگر به اذن و اجازه

خودت

وَتُمْسِكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا

و [با آن نیرو] آسمان ها و زمین را از نابودی و فنا حفظ می نمایم

وَبِمَشِيئَتِكَ الَّتِي دَانَ لَهَا الْعَالَمُونَ

و به حق خواست و اراده ات که جهانیان مقهور و تسلیم و مُتقدا آن گشته اند

وَبِكَلِمَتِكَ الَّتِي خَلَقْتَ بِهَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ

و به حق آن کلمه (و تجلی ات) که بدان آسمانها و زمین را آفریدی

وَبِحِكْمَتِكَ الَّتِي صَنَعْتَ بِهَا الْعَجَائِبَ

و به حق حکمتت که بدان عجائب و شگفتیها را بر ساختی

وَخَلَقْتَ بِهَا الظُّلْمَةَ وَجَعَلْتَهَا لَيْلًا

و با آن تاریکیها را پدید آوردی و آن را شب قرار دادی

وَجَعَلْتَ اللَّيْلَ سَكَنًا

و شب را مایه سکون و آرامش گردانیدی

وَخَلَقْتَ بِهَا النُّورَ وَجَعَلْتَهُ نَهَارًا

و بدان نور را آفریدی و آن را روز قرار دادی

وَجَعَلْتَ النَّهَارَ نُشُورًا مُبْصِرًا

و روز را مایه تکاپو و حیات و بصیرت گردانیدی

وَخَلَقْتَ بِهَا الشَّمْسَ وَجَعَلْتَ الشَّمْسَ ضِيَاءً

و بدان خورشید را آفریدی و آن را مایه درخشندگی و تابش قرار دادی

وَخَلَقْتَ بِهَا الْقَمَرَ وَجَعَلْتَ الْقَمَرَ نُورًا

و بدان ماه را پدید آوردی و ماه را مایه نور و روشنی قرار دادی

وَخَلَقْتَ بِهَا الْكَوَاكِبَ وَجَعَلْتَهَا نُجُومًا وَبُرُوجًا وَمَصَابِيحَ وَزِينَةً وَرُجُومًا

و با آن حکمتت ستارگان را آفریدی و آنها را اخترانی تابناک و برجها (و نشانههایی برای هدایت مردم)

و چراغ و زینتی (برای آسمان) و وسیله راندن (شیاطین) قرار دادی

وَجَعَلْتَ لَهَا مَشَارِقَ وَمَغَارِبَ

و برای آن ستارگان، مشرقها و مغربها مقرر داشتی

وَجَعَلْتَ لَهَا مَطَالِعَ وَمَجَارِي

و برای آنها طلوع گاهها و مسیرهایی قرار دادی

وَجَعَلْتَ لَهَا فَلَكَأً وَمَسَابِحَ

و برایشان فلک و مداری برای حرکتشان در آسمان قرار دادی

وَقَدَّرْتَهَا فِي السَّمَاءِ مَنَازِلَ فَأَحْسَنْتَ تَقْدِيرَهَا

و برای [حرکت] آنها منزلگاههایی مقدر فرمودی و آن منازل را نیک اندازه قرار دادی

وَصَوَّرْتَهَا فَأَحْسَنْتَ تَصْوِيرَهَا

و آنها را صورت دادی و نیکو صورت بخشیدی

وَأَحْصَيْتَهَا بِأَسْمَائِكَ إِحْصَاءً

و همه آنها را با اسماء خویش به تمامه برشمردی و در بر گرفتی

وَدَبَّرْتَهَا بِحِكْمَتِكَ تَدْبِيرًا

و با حکمت خویش به کمال، تدبیر و اداره نمودی

وَأَحْسَنْتَ تَدْبِيرَهَا

و به خوبی تدبیر نمودی

وَسَخَّرْتَهَا بِسُلْطَانِ اللَّيْلِ وَسُلْطَانِ النَّهَارِ وَالسَّاعَاتِ وَعَدَدِ السِّنِينَ وَالْحِسَابِ

و آن‌ها را با سیطره [نظام] شب و روز و ساعات و تعداد سال‌ها و حساب به تسخیر درآوردی

وَجَعَلْتَ رُؤْيَيْهَا لِجَمِيعِ النَّاسِ مَرَأًى وَاحِداً

و دیدن آن‌ها (و اطلاع بر اوقات) را برای همه مردم یکسان قرار دادی

وَأَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ بِمَجْدِكَ الَّذِي كَلَّمْتَ بِهِ عَبْدَكَ وَرَسُولَكَ مُوسَى بْنَ عِمْرَانَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي الْمُقَدَّسِينَ

خداوند، و از تو می‌خواهم به حق آن مجد و بزرگی‌ات که به وسیله آن با بنده‌ات موسی بن عمران در

میان قدسیان سخن گفתי

فَوْقَ إِحْسَاسِ الْكَرُوبِيِّينَ

(در مقامی) فراتر از احساس (و ادراک) ملائکه مقرب پروردگار

فَوْقَ عَمَائِمِ النُّورِ

و بالاتر از ابرها (و حجاب‌های) نور

فَوْقَ تَابُوتِ الشَّهَادَةِ

و بر فراز تابوت شهادت و گواهی

فِي عَمُودِ النَّارِ وَفِي طُورِ سَيْنَاءَ وَفِي جَبَلِ حُورِيثَ

و در میان ستونی از آتش و در طور سینا و در کوه حوریت

فِي الْوَادِي الْمُقَدَّسِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ

واقع در وادی مقدس از سرزمین مبارک

مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ مِنَ الشَّجَرَةِ وَفِي أَرْضِ مِصْرَ

از جانب راست کوه طور، و از دل آن درخت و در سرزمین مصر

بِتِسْعِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ

به همراه نه نشانه (و معجزه) آشکار (با او تکلم نمودی)

وَيَوْمَ فَرَقْتَ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ

و [به حق بزرگی‌ات] در آن روزی که دریا را برای بنی اسرائیل شکافتی

وَفِي الْمُنْبَجَسَاتِ الَّتِي صَنَعْتَ بِهَا الْعَجَائِبَ فِي بَحْرِ سُوفٍ

و (به حق عظمتت) در آن چشمه‌های (دوازده‌گانه) جوشنده که با آن‌ها عجائب را در دریای سوف

برساختی (و هویدا نمودی)

وَعَقَدْتَ مَاءَ الْبَحْرِ فِي قَلْبِ الْغَمْرِ كَالْحِجَارَةِ

و آب را در دل آن دریای عمیق همچون سنگ، سخت و محکم نمودی

وَجَاوَزْتَ بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ

و بنی اسرائیل را از دریا عبور دادی

وَتَمَّتْ كَلِمَتُكَ الْحُسْنَىٰ عَلَيْهِمْ بِمَا صَبَرُوا

و کلمه نیکو (و حُسنِ قضا)ی تو بر ایشان کامل گشت چون شکیبایی ورزیدند

وَأَوْرَثْتَهُمْ مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا الَّتِي بَارَكْتَ فِيهَا لِلْعَالَمِينَ

و آنان را وارث شرق و غرب زمین نمودی، زمینی که در آن برای جهانیان برکت قرار دادی

وَأَعْرَفْتَ فِرْعَوْنَ وَجُنُودَهُ وَمَرَآئِهِ فِي الْيَمِّ

و فرعون و سپاهیان و مرکب‌هایش را در دریا غرق نمودی

وَبِاسْمِكَ الْعَظِيمِ الْأَعْظَمِ الْأَعَزِّ الْأَجَلِّ الْأَكْرَمِ

و [از تو مسألت دارم] به حق آن اسم عظیم تو که بزرگ‌ترین و باعزت و جلال‌ترین و گرامی‌ترین

نام‌هاست

وَبِمَجْدِكَ الَّذِي تَجَلَّيْتَ بِهِ لِمُوسَىٰ كَلِيمِكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي طُورِ سَيْنَاءَ

و به حق آن مجد و بزرگی‌ات که با آن بر کَلیمت، موسیٰ علیه‌السلام در طور سینا تجلّی نمودی

وَلِإِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ خَلِيلِكَ مِنْ قَبْلُ فِي مَسْجِدِ الْخَيْفِ

و پیش از آن (نیز) بر خلیلت، ابراهیم علیه‌السلام در مسجد خیف

وَلِإِسْحَاقَ صَفِيكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي بَنِي سَبْعَ

و بر إسحاق علیه‌السلام، برگزیده‌ات، در چاه شیع

وَلِيَعْقُوبَ نَبِيِّكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي بَيْتِ إِيْلِ

و بر یعقوب علیه‌السلام، پیامبرت، در بیت اییل (خانه عبادت خدا) (تجلّی و جلوه نمودی)

وَأَوْفَيْتَ لِإِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ بِمِيثَاقِكَ

و (به آن مجد و بزرگی‌ات که) برای ابراهیم علیه‌السلام به عهد و میثاق خویش وفا نمودی

وَلِإِسْحَاقَ بِحَلْفِكَ

و (نیز) برای اسحاق علیه‌السلام به سوگند خویش

وَلِيَعْقُوبَ بِشَهَادَتِكَ

و برای یعقوب به گواهی‌ات

وَلِلْمُؤْمِنِينَ بِوَعْدِكَ

و برای مؤمنین به وعده‌ات

وَلِلدَّاعِينَ بِأَسْمَائِكَ فَأَجَبْتَ

و (نیز) برای آنان که تو را به نام‌هایت می خوانند (وفا نموده) پس دعایشان را اجابت فرمودی

وَبِمَجْدِكَ الَّذِي ظَهَرَ لِمُوسَىٰ بْنِ عِمْرَانَ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَلَى قُبَّةِ الزَّمَانِ

و به حق مجد و عظمتت که برای موسیٰ بن عمران علیه‌السلام در قُبَّة الزَّمان (محل عبادتش) ظاهر گشت

وَبِآيَاتِكَ الَّتِي وَقَعَتْ عَلَىٰ أَرْضِ مِصْرَ بِمَجْدِ الْعِزَّةِ وَالْعَلْبَةِ

و به حق نشانه‌های تو که در سرزمین مصر با (جلوه) عظمت مقام عزت و چیرگی [تو] واقع گشت

بِآيَاتٍ عَزِيزَةٍ وَبِسُلْطَانِ الْقُوَّةِ

با آیاتی شریف و با استیلائی نیرو

وَبِعِزَّةِ الْقُدْرَةِ

و با قدرتی باعزّت (و سرفرازی)

وَبِشَأْنِ الْكَلِمَةِ التَّامَّةِ

و به حق شأن و منزلت کلمه (و تجلّی) تامّهات

وَبِكَلِمَاتِكَ الَّتِي تَفَضَّلْتَ بِهَا عَلَى أَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَهْلِ الدُّنْيَا وَأَهْلِ الْآخِرَةِ

و به حق آن کلمات (و تجلیات) تو که بدانها بر اهل آسمانها و زمین و اهل دنیا و اهل آخرت تفضل

نموده‌ای

وَبِرَحْمَتِكَ الَّتِي مَنَنْتَ بِهَا عَلَى جَمِيعِ خَلْقِكَ

و به رحمتت که بدان بر جمیع خلایق احسان نموده‌ای

وَبِاسْتِطَاعَتِكَ الَّتِي أَقَمْتَ بِهَا عَلَى الْعَالَمِينَ

و به حق توانگری‌ات که بدان بر جهانیان مسلط گشته‌ای

وَبِنُورِكَ الَّذِي قَدَّخَرْنَا مِنْ فَرْعِهِ طُورُ سَيْنَاءَ

و به آن نورت که کوه طور سینا از دهشت آن فرو ریخت

وَبِعِلْمِكَ وَجَلَالِكَ وَكِبْرِيائِكَ وَعِزَّتِكَ وَجَبْرُوتِكَ الَّتِي لَمْ تَسْتَقْلِبْهَا الْأَرْضُ

و به علم و جلال و کبریائی و عزّت و جبروتت که زمین تاب تحمل آن را نیاورد

وَأَنْخَفَضْتَ لَهَا السَّمَاوَاتِ

و آسمانها در برابرش به‌زیر آمدند

وَأَنْزَجَرَ لَهَا الْعُمُقُ الْأَكْبَرُ

و عمیق‌ترین اعماق [دریاها و زمین] در برابر آن متوقف و ساکن شدند

وَرَكَدَتْ لَهَا الْبِحَارُ وَالْأَنْهَارُ

و دریاها و رودها در برابرش از جنبش باز ایستادند

وَخَضَعَتْ لَهَا الْجِبَالُ

و کوهها در برابرش متواضع و فروتن گشتند

وَسَكَنَتْ لَهَا الْأَرْضُ بِمَنَاجِبِهَا

و زمین (همچون مرکبی راهوار) با جوانبش در برابر آن آرام (و منقاد) گشت

وَأَسْتَسَلَّمَتْ لَهَا الْخَلَائِقُ كُلُّهَا

و جمیع خلایق در مقابلش تسلیم شدند

وَحَفَقَتْ لَهَا الرِّيحُ فِي جَرِيَانِهَا

و بادها در وزش خویش در برابرش پریشان [خاضع و فروتن] گشت

وَحَمَدَتْ لَهَا النِّيرَانُ فِي أَوْطَانِهَا

و آتش‌ها در موطن خود برای آن فرونشست (و خاموش گشت)

وَبِسُلْطَانِكَ الَّذِي عُرِفْتَ لَكَ بِهِ الْغَلْبَةُ دَهْرَ الدُّهُورِ

و به حق پادشاهی (مطلق) تو که به وسیله آن، غلبه تو در تمام زمان‌ها شناخته شد

وَحُمِدَتْ بِهِ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِينَ

و به وسیله آن در آسمان‌ها و زمین‌ها مورد ستایش قرار گرفتی

وَبِكَلِمَتِكَ كَلِمَةَ الصِّدْقِ الَّتِي سَبَقَتْ لِأَبِينَا آدَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَذُرِّيَّتِهِ بِالرَّحْمَةِ

و به حق کلمه (و تجلی) تو، آن کلمه صدق که با رحمت برای پدرمان آدم علیه‌السلام و فرزندان او پیشتر

واقع گشت

وَأَسْأَلُكَ بِكَلِمَتِكَ الَّتِي غَلَبَتْ كُلَّ شَيْءٍ

و از تو مسألت دارم به حق آن کلمه (و تجلی) تو که بر همه چیز غالب گشت

وَبِنُورِ وَجْهِكَ الَّذِي تَجَلَّيْتَ بِهِ لِلْجَبَلِ فَجَعَلْتَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَى صَعِفًا

و به حق نور رخسار تو، که با آن بر کوه تجلی کردی، پس آن را متلاشی نمودی و موسی مدهوش (بر

زمین) افتاد

وَبِمَجْدِكَ الَّذِي ظَهَرَ عَلَى طُورِ سَيْنَاءَ فَكَلَّمْتَ بِهِ عَبْدَكَ وَرَسُولَكَ مُوسَى بْنَ عِمْرَانَ

و به مجد و بزرگی‌ات که بر طور سینا ظاهر گشت پس به وسیله آن با بنده و فرستاده‌ات موسی بن عمران

سخن گفتی

(طور سینا محل نزول وحی بر حضرت موسی علیه‌السلام بود)

وَبَطَّلْتِكَ فِي سَاعِيرٍ

و به حق آشکار شدن تو در ساعیر

(کوهی که در آن بر حضرت عیسی علیه‌السلام وحی نازل شد)

وَوَظْهُورِكَ فِي جَبَلِ فَارَانَ

و ظهور تو در کوه فاران

(که محل نزول وحی بر پیغمبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم بود)

بِرَبَوَاتِ الْمُقَدَّسِينَ وَجُنُودِ الْمَلَائِكَةِ الصَّافِينَ

در بلندی‌هایی که محل پاکان و لشکریان فرشتگان صف کشیده بود

وَوَخْشُوعِ الْمَلَائِكَةِ الْمُسَبِّحِينَ

(محل) خشوع فرشتگان تسبیح‌گو بود

وَبِرَكَاتِكَ الَّتِي بَارَكْتَ فِيهَا عَلَى إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي أُمَّةٍ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ

و به حق برکاتی که بر خلیل خود ابراهیم علیه‌السلام در امت محمد صلی الله علیه و آله و سلم

فرو فرستادی

وَبَارَكْتَ لِإِسْحَاقَ صَفِيكَ فِي أُمَّةٍ عِيسَى عَلَيْهِمَا السَّلَامُ

و بر برگزیده خود إسحاق در امت عیسیٰ علیهما السلام نازل نمودی

وَبَارَكْتَ لِيَعْقُوبَ إِسْرَائِيلَ فِي أُمَّةٍ مُّوسَىٰ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ

و بر اسرائیل خود، یعقوب در امت موسیٰ علیهما السلام فرو فرستادی

(اسرائیل از نام‌های حضرت یعقوب به معنی بنده خدا)

وَبَارَكْتَ لِحَبِيبِكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي عِزَّتِهِ وَدُرِّيَّتِهِ وَأُمَّتِهِ

و بر حبیب خود، محمد صلی الله علیه و آله در خاندان و فرزندان و امتش نازل نمودی

اللَّهُمَّ وَكَمَا غَبْنَا عَنْ ذَلِكَ وَلَمْ نَشْهَدْهُ

خداوندا، همانگونه که در این وقایع نبودیم و خود مشاهده ننمودیم

وَأَمَّا بِهِ وَلَمْ نَرَهُ صِدْقًا وَعَدْلًا

و با اینکه با چشم ندیدیم، از روی صدق و راستی ایمان آوردیم

أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

پس از تو خواستاریم که بر محمد و آل محمد درود فرستی

وَأَنْ تُبَارِكَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

و بر محمد و آل محمد برکت دهی

وَتَرَحَّمْ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

و بر محمد و آل محمد ترحم نمایی

كَأَفْضَلِ مَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَتَرَحَّمْتَ عَلَيَّ إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ

همچون بهترین درود و برکت و رحمتی که بر ابراهیم و آل ابراهیم فرو فرستادی

إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ فَعَالَ لِمَا تُرِيدُ وَأَنْتَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

که تو ستوده و بلندمرتبه‌ای و هرچه را بخواهی انجام می‌دهی و تو بر هر چیزی توانایی

پس حاجت خود را ذکر می‌کنی و می‌گویی:

اللَّهُمَّ بِحَقِّ هَذَا الدُّعَاءِ

خداوندا، به حق این دعا

وَبِحَقِّ هَذِهِ الْأَسْمَاءِ الَّتِي لَا يَعْلَمُ تَفْسِيرَهَا وَلَا يَعْلَمُ بَاطِنَهَا غَيْرُكَ

و به حق این نام‌ها که تفسیر آن‌ها و باطنش را غیر تو نمی‌داند

صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

بر محمد و آل محمد درود فرست

وَأَفْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَلَا تَفْعَلْ بِي مَا أَنَا أَهْلُهُ

و با من چنان کن که سزاوار (کرم) توست نه آن‌چنان که سزاوار من است

وَاعْفُرْ لِي مِنْ ذُنُوبِي مَا تَقَدَّمَ مِنْهَا وَمَا تَأَخَّرَ

و از گناهانم هرآنچه را که گذشته است و آنچه خواهد آمد (همه را) ببامرز

وَوَسِّعْ عَلَيَّ مِنْ حَلَالِ رِزْقِكَ

و بر من از روزی حلالیت وسعت ببخش

وَإِكْفِنِي مَوْتَةَ إِنْسَانٍ سَوْءٍ وَجَارٍ سَوْءٍ وَقَرِينٍ سَوْءٍ وَسُلْطَانَ سَوْءٍ

و مرا از شرّ انسان بد و همسایه بد و همنشین بد و فرمانروای بد کفایت فرما

إِنَّكَ عَلَىٰ مَا تَشَاءُ قَدِيرٌ

که تو بر هر آنچه بخواهی توانایی

وَبِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

و به همه چیز دانایی

أَمِينَ رَبِّ الْعَالَمِينَ

آمین، ای پروردگار جهانیان